

خبر

قوی ترین وزیران «صمت» موفق نبودند

● عضو اتاق بازرگانی ایران گفت: دامنه فعالیت‌های وزارت صنعت، معدن و تجارت به‌اندازه‌ای گسترده است که یک وزیر به‌تنهایی از عهده مدیریت آن برنمی‌آید، بنابراین ضرورت دارد بخش تجارت با همان بازرگانی از این وزارتخانه جدا شود. سیدحمید حسینی با انتقاد از رویه‌ای که در بازار به‌دلیل نبود وزارت بازرگانی وجود دارد، اظهار کرد: درحال‌حاضر وضعیت بازار به‌گونه‌ای است که به نظر می‌رسد نظارتی روی آن وجود ندارد. کالا با ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی وارد می‌شود و با ارز آزاد به فروش می‌رسد. ارز بعضی کالاها دریافت اما کالایی خریداری نمی‌شود. از طرف دیگر واحدهای تولیدی با مشکل فروش کالا در داخل و خارج از کشور روبه‌رو هستند. اگر می‌توانستیم برای تولیدکنندگان بازار پیدا کنیم، این واحدها با این مشکلات دست‌وپنجه نرم نمی‌کردند. او اضافه کرد: با توجه به این مسائل تنها تجارت است که می‌تواند چرخ تولید را به راه بندازد، زیرا با تجارت، تولید تقویت و فعال خواهد شد. دبیر کل اتاق مشترک بازرگانی ایران و عراق گفت: درحال‌حاضر دامنه فعالیت‌های وزارت صنعت، معدن و تجارت به‌اندازه‌ای زیاد است که با حضور قوی‌ترین وزیران ازجمله آقای «نعمت‌زاده» و «شریعتمداری» هم کارها درست پیش نرفت. مسئولیت‌های این وزارتخانه به‌اندازه‌ای پراکنده است که هر وزیر فقط می‌تواند بخشی از آن را مدیریت کند و دیگر بخش‌ها به فراموشی سپرده می‌شود. حسینی معتقد است در این شرایط حتی اگر تحریم‌ها هم به کشور فشار نمی‌آورد، این ضرورت وجود دارد که وزارتخانه‌ای برای تجارت خارجی ایجاد شود تا بتواند تمام ارگان‌هایی را که در حوزه تجارت خارجی فعالیت دارند، پوشش دهد تا بتوانیم از ظرفیت کشور برای تجارت خارجی استفاده کنیم. اگر تجارت خارجی درست شود، تجارت داخلی نیز رونق پیدا کرده و سازمان‌دهی خواهد شد. عضو اتاق بازرگانی ایران دراین‌باره توضیح داد: باید وزارتخانه‌ای متولی باشد و مسئولیت صفر تا صد امور را در دست بگیرد تا فعالیت سازمان‌های پراکنده نیز یکپارچه شود. درحال‌حاضر اختیارات این وزارتخانه همچون صادرات و واردات کالا و تصمیم‌گیری درباره آن به سران سه قوه، وزارت صمت، ستاد تنظیم بازار و ارگان‌های مختلف سپرده شده که مشکلاتی ایجاد کرده است. اگر وزارت بازرگانی یا وزارت تجارت تشکیل شود، مدیریت تمام این حوزه‌ها به یک وزارتخانه سپرده خواهد شد.

تحقیق و تفحص از شرکت فرودگاه‌ها کلید خورد

● رئیس کمیسیون عمران مجلس از تصویب تحقیق و تفحص از شرکت فرودگاه‌ها و ناوبری هوایی ایران در این کمیسیون و ارائه آن به هیئت‌رئیس مجلس خبر داد. محمدرضا رضایی‌کوجی در گفت‌وگو با مهر، درباره طرح تحقیق و تفحص مجلس از شرکت فرودگاه‌ها و ناوبری هوایی ایران، با بیان اینکه انجام این تحقیق و تفحص در کمیسیون عمران مجلس به تصویب رسیده، اظهار کرد: موضوعات زیادی زمینه‌بروز این تحقیق و تفحص را ایجاد کرده است. وی با بیان اینکه امتداد نگاه مالی در تحقیق و تفحص از شرکت فرودگاه‌ها وجود دارد، ادامه داد: بحث قراردادهای واگذاری‌ها شامل واگذاری پارکینگ‌ها، واحدهای تجاری، CIP، VIP و ایهاماتی که نسبت به قراردادهای ۱۰ سال اخیر درباره واگذاری بسیاری امور وجود دارد، می‌شود.

خبر ویژه

تهیه تجهیزات پزشکی به ارزش ۱۵ میلیارد تومان توسط دانشگاه علوم پزشکی بابل

● به گزارش روابط عمومی و امور بین‌الملل دانشگاه علوم پزشکی بابل، دکتر سیدفراد جلالی، رئیس دانشگاه از تهیه تجهیزات پزشکی به ارزش ۱۵ میلیارد تومان در یک سال گذشته خبر داد. دکتر جلالی با بیان اینکه دانشگاه علوم پزشکی بابل قدیمی‌ترین دانشگاه علوم پزشکی شمال کشور است، گفت: این دانشگاه از سال ۱۳۶۲ با حدود ۵۰ دانشجوی پزشکی آغاز به فعالیت کرد و درحال‌حاضر حدود ۱۲ هزار دانشجو از این دانشگاه در رشته‌های مختلف علوم پزشکی فارغ‌التحصیل شده‌اند. او عنوان کرد: دانشگاه علوم پزشکی بابل دارای ۹ دانشکده است که در یک سال گذشته دو دانشکده جدید افتتاح و راه‌اندازی شد و علاوه بر وظایف دانشگاه در بخش‌های پژوهشی، آموزشی، درمانی و بهداشتی ۷۷ پروژه و عملکرد انجام شده است. رئیس دانشگاه علوم پزشکی بابل با اشاره به اینکه در طول یک سال گذشته نزدیک به ۱۵ میلیارد تومان تجهیزات با تکنولوژی روز دنیا وارد دانشگاه علوم پزشکی شد، اظهار کرد: بهزودی دستگاه آنتی‌یوگرافی دوم در بیمارستان شهید رجایی بایلسر راه‌اندازی خواهد شد.

شکوفه حبیب‌زاده، پول‌پکی از ابزارهای مهم در قدرت‌نمایی دولت‌هاست. اکنون دلار، بی‌شائبه یکی از مهم‌ترین ابزارهای قدرت آمریکا برای اعمال قدرت در جهان به‌شمار می‌رود. حالا با روی کارآمدن ارزهای دیجیتال زیر سایه پلاک‌چین، این ابزار قدرت به چالش کشیده شده است: «دولت‌ها باید کمک‌کم به‌دنبال منشأ قدرت دیگری غیر از بانک‌های مرکزی‌شان باشند». این گزاره را حسین ایرانمنش، معاون پژوهش مؤسسه پژوهش در مدیریت و برنامه‌ریزی انرژی دانشگاه تهران مطرح می‌کند. او می‌گوید: «سیستم‌های بانکداری فعلی به لحاظ امکان کدگشایی توسط این تکنولوژی تهدید خواهند شد…».

فارغ از این موضوع، ارزهای دیجیتال قابلیت‌های دیگری دارند که می‌توان از آن در دوردن سیستم‌های مالی کنونی در سطح جهان در شرایط تحریم بهره برد. یکی از راهکارهایی که این کارشناس به آن اشاره می‌کند، نقل‌وانتقال پول و جذب منابع مالی مسدودشده به شکل دلارهای کاغذی در خانه‌هاست. ایرانمنش معتقد است: «این راهکار، یکی از مسیرهایی است تا بتوانیم منابعی را که فعلا در جامعه بلوکه‌شده آزاد کرده و در اختیار چرخه اقتصادی کشور قرار دهیم. می‌توانیم با یک مکانیسم جایگزین، دلارهای خانگی را به اقتصاد شیفَت دهیم و سکه انرژی یا گازی را به‌عنوان پشتوانه برای آن تعریف کنیم». به‌این‌ترتیب حتی می‌توان به فکر صادرات غیرمستقیم برق از طریق فارم‌ها (مزعه استخراج) بود. سازوکار این رخداد را او در این گفت‌وگو تشریح می‌کند.

۴ چند سالی می‌شود که بحث درباره به‌سرآمدن عمر پول کاغذی است. این را از براهمیت‌شدن ارز دیجیتال می‌توان تا حدودی متوجه شد. به نظر شما تا چه اندازه می‌توان این تحلیل را پذیرفت؟
همین‌طور است. بسیاری از تحلیلگران بر این باورند که آینده پول کاغذی رو به اتمام است و با تکنولوژی بلاک‌چین جایگزین خواهد شد؛ البته تکنولوژی بلاک‌چین، تکنولوژی بسیار نویی است. ساختار بلاک‌چین (زنجیره گروهی) به این صورت است که اطلاعات به‌صورت غیرمتمرکز در اختیار همه قرار می‌گیرد و افراد در شبکه به آن اعتباربخشی می‌کنند. این تکنولوژی عمقا در قالب ارزهای دیجیتال خود را نشان داده است.

۴ یعنی می‌تواند گسترده‌تر از ارزهای دیجیتال شناخته‌شده باشد؟
بله. برای نمونه یکی از کاربردهای آن در قراردادهای هوشمند است. در انعقاد قراردادها، «دام» بسیار اهمیت دارد. بنابراین در یک قرارداد هوشمند یک عده می‌توانند آن را اعتبارسنجی کنند. در شبکه‌های بلاک‌چین، وقتی اطلاعات یک کالا توسط استخراج‌کننده (miner) منتقل می‌شود، با اعتبارسنجی در قالب رای‌گیری اعضا، می‌تواند از کلاهبرداری جلوگیری کند.

۴ یعنی شاسازی‌کنند؟
تقریباً در حقیقت شما مکانیسم‌هایی را دارید که در همان شبکه بیت‌کوین یا اتریوم و… استخراج‌کنندگانی هستند که آنها را معتبر می‌کنند. اطلاعات می‌توانند به‌صورت زنجیره، تبدیل به کد شود و در اختیار آنها قرار بگیرد تا بتوانند آن اطلاعات را اعتبارسنجی کنند. تحلیل می‌شود که تکنولوژی بلاک‌چین، تحولی اساسی را در فضای مجازی در بر خواهد داشت. مثلا رای‌دادن، یکی از مواردی است که اکنون هم به‌نوعی در شبکه اجتماعی از آن استفاده می‌شود. مثلا گفته می‌شود این سایت، کلاهبردار است. اگر عده زیادی از کاربران در یک رای‌دهی عمومی این گفته را تایید کنند، معلوم می‌شود درست است. در مورد اخبار هم، با رای‌دادن مشخص می‌شود که یک خبر جعلی است یا خیر. به‌قدرت این شبکه که این اطلاعات را اعتبارسنجی می‌کند، از طریق تعداد بالای اعضا بیشتر باشد، طبیعتا صحه‌گذاری روی آن راحت‌تر است.

۴ اینکه کسی که اعتبار می‌دهد، چه کسی یا چه وجهای باشد، اهمیت ندارد؟
خیر، چون تعداد کنیری اگر باشند، تقریباً این اتفاق حاصل می‌شود.

۴ می‌شود با هم‌هنگی این اتفاق بیفتد.
این مکانیسم در ارزهای دیجیتال با تکنولوژی فعلی جعل امکان‌پذیر نیست، چون برای جعل ارز مانند بیت‌کوین توان استخراجی بیش از ۲۰ هزار تن هِش در ثانیه PH/s (توان پردازش سخت‌افزارها «هش» است) که اجرای آن حجم عظیم منابع سخت‌افزاری و حداقل ۴۳ گیگاوات برق (نصف برق تولیدی کشوری مانند ایران) به شکل متمرکز نیاز دارد که عملا چنین توانی برای در شکستن شبکه بیت‌کوین اقتصادی نیست. حالا کسی که می‌خواهد کلاهبرداری فیک انجام دهد، باید چنین توان عظیمی را بیکربندی کند تا بیش از ۵۰ درصد توان موجود را داشته باشد که سرمایه‌گذاری زیادی را می‌طلبد که عملا این اتفاق نمی‌تواند در شبکه به وجود بیاید و درحال‌حاضر جعل به شکل واقع‌بینانه و اقتصادی امکان‌پذیر نیست. البته چنانچه تکنولوژی رایانه‌های کوانتومی به نتیجه برسد، این‌س موضوع امکان‌پذیر است ولی قبل از آن، سیستم‌های بانکداری فعلی به لحاظ امکان کدگشایی توسط این تکنولوژی تهدید خواهند شد و سپس ارزهای دیجیتال که قدرت ارتقای الگوریتم‌ها را دارند!

۴ یک دولت می‌تواند پشت این قضیه باشد. وقتی دولت باشد می‌تواند سرمایه را هم تأمین کند. این‌طور نیست؟

اقتصاد

معاون پژوهش مؤسسه پژوهش در مدیریت و برنامه‌ریزی انرژی دانشگاه تهران در گفت‌وگو با «شرق» قابلیت‌های ارز دیجیتال را واکاوی کرد

جذب دلارهای خانگی با سکه انرژی

بله؛ در تئوری هر کسی اعم از دولت یا اشخاص چنان‌چه چنین توانی را بتوانند فراهم کنند امکان‌پذیر است، اما با توجه به تحلیل هزینه- فایده به نوعی کسی که چنین توانی را فراهم کند حجم سرمایه به نسبت آنچه به دست می‌آورد توجیه‌پذیر نیست، اما دولت‌ها رویکردهای متفاوتی نسبت به ارزهای دیجیتال دارند. بعضی‌ها پذیرفته‌اند، بعضی مخالفت صددردی دارند، بعضی‌ها بینابین حرکت می‌کنند، بعضی‌ها موضوع را تحمل می‌کنند. بعضی‌ها هم سیاست‌هایشان را به‌تدریج اعلام می‌کنند. در بخش‌نامه‌ای که به‌تازگی بانک مرکزی ابلاغ کرده، تقریباً چارچوب‌های کلانی را برای این موضوع مشخص کرده است. بحثی که وجود دارد این است که مبتنی بر این فناوری، بالاخره برخی آمارهای رسمی و غیررسمی می‌گویند دلارهای خانگی در ایران تا ۲۰میلیارد دلار هم می‌رسد. این حجم از دلار خانگی اگر وارد چرخه اقتصادی کشور شود طبیعتا می‌تواند آثار مثبت زیادی داشته باشد. می‌شود به این موضوع فکر کرد آیا می‌توانیم با ارائه ارزهای دیجیتال، این‌س منابع را به این ارز‌ها تبدیل کرده و در اختیار اقتصاد کشور قرار دهیم؟ این موضوع قابل بحث و تأمل است. از نظر ما در این حوزه باید تأمل بیشتری کرد و از ظرفیتی که در اختیار است، استفاده کرد. به‌ویژه در شرایط فعلی که کشور در شرایط خاص تحریم قرار دارد و سیستم‌های بانکی دچار مشکل هستند، این مکانیسم‌ها می‌تواند بعضا کمک کند.

۴ مثلا چطور؟
در کشورمان درحال‌حاضر، ظرفیت انرژی فسیلی و گازی خوبی داریم؛ برای مثال بخشی از منابع گاز را در پتروشیمی استفاده می‌کنیم، بخشی را در مصارف خانگی، ارزهای دیجیتال، صنعتی به نام صنعت استخراج (mining) دارند که در حقیقت برق را در انتقال مالی استفاده می‌کند و آنها را اعتباربخشی می‌کند. به‌تازگی بانک مرکزی اعلام کرده استخراج، به‌عنوان حرفه و فعالیت اقتصادی، به‌عنوان صنعت شناخته می‌شود. اگر فضای کشور در صادرات انرژی و محصولات مسدود است، چه اشکالی دارد اجازه دهیم گاز را تبدیل به برق کنیم و در فناوری‌های استخراج استفاده کنیم؟ این اقدام، یک نوع صادرات غیرمستقیم انرژی است که می‌تواند ارز دیجیتال در اختیار ما قرار دهد. به‌علاوه اختلاف بین برق پایه و پیک، در ایران زیاد است. اگر این برق را بتوانید استفاده و صادر کنید، بسیار سودده است. به این ترتیب اجازه می‌دهیم استخراج‌کنندگان (miners) در این فعالیت بمانند، زیرا اکنون در بسیاری از کشورها از جمله چین، صنعت استخراج، اقتصادی نیست و بسیاری از استخراج‌ها را تعطیل کرده‌اند. در واقع اگر استخراج‌کنندگان، تجهیزات خود را در ایران مستقر کنند و فاصله برق پیک تا برق پایه را به انتقال ارزهای دیجیتال اختصاص دهند و دست‌مزدش را به‌صورت ارز دیجیتال دریافت کنند، این ارز دیجیتال قابل استفاده است و می‌توان با آن کالا خرید. می‌توانید کالا بخرید یا در صرافی‌هایی در جهان به ارز کاغذی تبدیل کنید. حتی از این جلوتر، استخراج‌ارید که الان دو حامل انرژی را در منازل داریم. خیلی از مجتمع‌های تجاری ما برق و گاز دارند. برقی که تولید می‌کنیم در نیروگاه‌های بزرگ، راندمان پایینی دارد. کانی تکنولوژی‌های تولید هم‌زمان برق، حرارت و برودت به‌عنوان CCHP شناخته می‌شود که راندمان خیلی بالایی دارد. وقتی حامل گاز را داریم و الان هم پول نداریم نیروگاه و پلنت‌های بزرگ نیروگاهی بسازیم، چه اشکالی دارد اجازه دهیم CCHP نصب شود و این بخش برق را استفاده کند؟ در حقیقت تولید هم‌زمان برق، حرارت و برودت از این طریق امکان‌پذیر است. می‌توانیم در ساختمان‌های تجاری این اجازه را بدهیم، چون منبع گاز را در اختیار داریم. CCHP در جاهایی امکان‌پذیر است که برودت و حرارت را استفاده کند که وقتی نصب شود، می‌توانیم مثلا بخشی از برق را هم برای صنعت استخراج استفاده کنیم. خیلی منطق درستی دارد و یک نوع صادرات غیرمستقیم انرژی است که می‌توان آن را بررسی کرد و ارز دیجیتال به دست آورد. شاید این ارز‌ها برای کارهای کلان، فعلا مکانیسم‌ها جواب ندهد، ولی برای خریدهای خرد امکان‌پذیر است؛ کم‌اینکه انجام می‌شود. در ایران حدود ۷۰۰ مگاوات برق را اکنون فارم‌ها (مرزعه استخراج) استفاده می‌کنند که این عده دائم رو

به رشد است. من فرقی بین تحویل گاز به پتروشیمی‌ها و تحویل گاز به فارم‌ها با نرخ کمی بیشتر نمی‌بینم. هر دو با اینها یک مقصد دارند. هر دو با مقصد صادراتی هستند که درمورد پتروشیمی‌ها به‌واسطه تحریم‌ها، مسیر سخت‌تر است و برای فارم‌ها ساده‌تر. اولی صادرات مستقیم است و دومی صادرات غیرمستقیم. به‌علاوه اجرای پلنت‌های پتروشیمی زمان و سرمایه زیادی لازم دارد. خلاصه اینکه استفاده از مزیت انرژی ایران در این حوزه می‌تواند کمک‌کننده باشد و بخشی از نیاز ارزی کشور را تأمین کرده و به‌علاوه می‌تواند برای اشتغال در نقاط دورافتاده کمک کند. اینها مسیرهایی است که می‌توان درموردشان فکر و سرمایه‌گذاری کرد و در شرایط فعلی می‌تواند کمک‌کننده باشد. در نقل‌وانتقال پول هم این مکانیسم‌ها می‌تواند تا حدودی کارساز باشد. به‌صورت قطعی نمی‌گویم، اما درحال‌حاضر در کشور ما تقاضای ارزهای دیجیتال، قیمتش گاهی اندکی بیشتر از بازار جهانی است.

۴ چرا؟
یک عده فرزندان‌شان خارج از کشور هستند، یک عده نقل‌وانتقال مالی دارند و می‌خواهند پول انتقال بدهند که با مکانیسم ارز دیجیتال راحت‌تر می‌توانند این کار را انجام دهند. درهرحال، ما تولید خوبی در ارزهای دیجیتال داریم. فارم‌هایی که توسعه پیدا کرده و رو به توسعه است. پس هم عرضه و هم تقاضا و درمجموع بازار رو به رشد خوبی در ایران در این زمینه وجود دارد. به‌علاوه صنایع و خدمات جانبی موضوع نیز رو به گسترش است. این ارز در صرافی خارج از کشور مبادله می‌شود و می‌تواند داخل کشور در اختیار ما قرار بگیرد. منتها فرمول‌ها برای این موضوع، هنوز با رگولاتوری‌ها و مقررات تطبیق پیدا نکرده‌اند.

۴ یعنی بسترهایش در ایران فراهم نیست و در سطح جهانی این معاملات انجام می‌شود؟
هنوز بسترها فراهم نیستند، اما مسئله این است که می‌توانیم ارز دیجیتال می‌تواند ظرفیت‌هایی را در اختیار کشور ما قرار دهد. باید به‌جای نگاه منفی نسبت به این موضوع، به جنبه‌های مثبتش فکر کنیم. اینکه چه کاربردهایی می‌تواند داشته باشد. از نظر من ارزهای دیجیتال می‌تواند چند کاربرد جدی می‌توانند داشته باشند. در کاربرد اول، می‌توان از فاصله برق پایه و پیک استفاده مفید و مؤثر کرد. منابع گاز را در اختیار داریم، از نظر تولید برق می‌توانیم به مکانیسم‌های CHP اجازه دهیم که کار کنند. در ارتباط با نقل‌وانتقالات پول هم می‌توانیم تسهیلات ظرفیت‌های داشته باشیم، گرج باید بیشتر فکر کرد که چطور می‌توان از این مکانیسم در تجارت استفاده کرد. مقوله فناوری‌های مالی، مقوله‌ای نو است و باید مطالعات و توجه بیشتری در این زمینه انجام شود.

۴ نمی‌توان نادیده گرفت که برقی یک صنعت استراتژیک برای کشورهای و هیچ کشوری واردات برق خود را منوط به یک کشور مشخص نمی‌کند که اگر به اختلافی برخورد، کل سیستم کشور به‌یک‌باره فروپاشد. بنابراین در این نکته طعرون از جانب شما، این نقیصه وجود دارد. فکری برای آن دارید؟
اصلا نگاه ما این نیست که برق از شبکه بگیریم، بلکه به این موضوع به‌عنوان روشی برای صادرات گاز کشور و نیز تحقق ظرفیت انرژی‌های تجدیدپذیر می‌توانیم نگاه کنیم. در حقیقت فارم‌ها برق اصلی مورد نیاز را از طریق گاز با راندمان بالا از طریق نیروگاه‌های CCHP تأمین می‌کنند و می‌شود خواست بخشی از برق تولیدی را هم به شبکه بدهند؛ مثلا می‌توان رگولاتوری را طوری تعریف کرد که الزام کرد بخشی از برق را به شبکه به قیمت مناسب بدهند؛ مثلا در ساعات پیک. به اعتقاد بنده باید از این فرصت تکنولوژی برای صادرات انرژی و نیز تأمین برق مورد نیاز کشور استفاده کرد. خوبی این‌س روش سرعت در اجرا، بازدهی مناسب و تمایل سرمایه‌گذاران خارجی برای تأمین تجهیزات است. به نظر بنده نباید از کنار این موضوع و ظرفیت‌های آن سade گذشت.

۴ گفتید می‌توانیم در شرایط کنونی برای مبادلات از آن استفاده کنیم. منظور تان این است که می‌توانیم با پس‌زدن دلار و نگاهی به ارزهای دیجیتال، مبادلات مالی‌ان را انجام دهیم؟
صحت است این اظهارنظر را داشته باشیم. کسانی که در صنعت استخراج حضور دارند، قبول می‌کنند که

و به‌شما کالا می‌دهند و کاری هم ندارند بانکی برای انتقال ارز وجود ندارد. مبادلات ریز هم، شدنی است. افراد و اشخاص بعضا بیت‌کوین را به فرزندانشان انتقال می‌دهند که می‌توانند از طریق صرافی‌ها به ارز کاغذی تبدیل کنند یا خرید انجام دهند؛ مثلا در خبرها خواندیم که در فرودگاه آمستردام از طریق ATM به شما پول می‌دهد، اما در حجم کم یا در فروشگاه‌هایی به‌عنوان ابزار مالی می‌پذیرند، اما در خریدهای کلان هنوز چنین قابلیتی وجود ندارد، اما مسیری است که می‌توان در موردش کار کرد که آیا می‌توانیم مکانیسم‌هایی را داشته باشیم که مبتنی بر ارز دیجیتال باشد و برای خریدها به ما کمک کند؟ فعلا برخی از مردم، برای انتقال پول، به‌نحوی از این مکانیسم سود می‌برند، خصوصا در شرایط چند ماه قبل که دسترسی به دلار در کشورمان سخت بود و محدودیت‌های زیادی وجودی داشت؛ آنها بیت‌کوین یا ارزهای دیگر را خریده و به بستگانشان در خارج از کشور منتقل می‌کردند. در ایران میزان بیت‌کوین تولیدی با توجه به توسعه فارم‌ها به میزان خوبی در بازار عرضه می‌شود.

۴ مشخص است چه میزان است؟
آمار دقیقی وجود ندارد، چون اصولا رگولاتوری خاصی وجود ندارد. گفته می‌شود حدود ۸۰۰ مگاوات برق فعلا در این صنعت مصرف می‌شود. تقریباً معادل یک میلیون دلار روزانه تولید ارز دیجیتال داریم و با توجه به آمار سایت لوکال بیت‌کوین، ایرانی‌ها حدود ۱۶ میلیون دلار روزانه مبادله می‌کنند؛ بازار قابل توجه و رو به رشد بزرگی می‌تواند باشد.

۴ یعنی معتقدید می‌توان با ارزهای دیجیتال، دلارهای خانگی را به بخش تولید کشاند؟
همین‌طور است. می‌توانیم با یک مکانیسم جایگزین، دلارهای خانگی را به اقتصاد شیفت دهیم و سکه انرژی یا گازی را به‌عنوان پشتوانه برای آن تعریف کنیم. انرژی با واحد BTU یا گاز بر اساس مترمکعب را می‌توانیم به‌صورت سکه‌های انرژی به بازار عرضه کنیم. سکه‌هایی که به این صورت به بازار عرضه می‌شوند نسبت به دلار خانگی این مزیت را دارند که ارزش این کالا در بازار جهانی افزایش پیدا می‌کند و ارزش آن حفظ می‌شود و وابسته به ریال نیست. درحال‌حاضر، افراد برای حفظ سرمایه‌شان پول را به دلار تبدیل می‌کنند. حتی می‌شود مکانیسم پشتوانه‌ای برابری با تتر ایجاد کرد: (یک دلار – یک تتر).

بعد در مکانیسمی آن را مبادله‌پذیر و قابل استفاده کرد تا افراد حس کند هر زمان بخواهند می‌توانند آن را به ریال تبدیل یا در برخی فروشگاه‌های مجازی برای سفرها و اسنپ از آن استفاده کنند که طبیعتا مزیتی در مقایسه با دلار کاغذی خواهد بود؛ چون دلار کاغذی باید به ریال تبدیل شود؛ اما ارز دیجیتال، به سهولت و همیشه قابل مبادله است؛ اما این مکانیسم می‌تواند (رومی خانگی را به سمت اقتصاد شیفت داد و متقلا (روی کاغذ) باید جواب بدهد. این راهکار، یکی از مسیرهایی است تا بتوانیم منابعی را که فعلا در جامعه بلوکه شده، آزاد کرده و در اختیار چرخه اقتصادی کشور قرار دهیم. به نظر می‌آید شدنی است و باید در این زمینه توجه و دقت بیشتری داشته باشیم. حتی می‌توان از ارزهای دیجیتال در تأمین مالی پروژه‌ها استفاده کرد.

۴ اشاره کردید که یکی از نکاتی که می‌توان از ارزهای دیجیتال در آن استفاده کرد، تأمین مالی پروژه‌هاست. این اتفاق چگونه می‌تواند صورت گیرد؟

در تأمین مالی پروژه‌ها روش انتشار عمومی معروف به IPO سال‌ها وجود داشته است که به شکل سنتی تأمین سرمایه صورت می‌گرفته است. به‌تازگی روش مبتنی بر ارزهای دیجیتال (Coin) به نام ICO تعریف و بار بار جهانی در حال قانونمندشدن است. می‌توان این روش را نیز در کشور قاعده‌مند کرد و در تأمین مالی پروژه‌ها به‌ویژه پروژه‌های حوزه انرژی مانند نیروگاه‌های خورشیدی استفاده کرد. این مزیت این روش سهولت اعتماد بیشتر و مبادله‌پذیری راحت‌تر ارزهای دیجیتال است. کلا گزینه مناسبی در مقایسه با گزینه‌های مبتنی بر اوراق بهادار سنتی است.

۴ به‌رحال ابزاری که ایجاد شده، قدرت دلار را به چالش می‌کشند. آیا مخالفتی در سطح جهانی با ارزهای دیجیتال صورت گرفته است؟

بله، زیاد. از طرف چین و آمریکا، یکی از مخالفت‌های جدی فعلا دلار است؛ اما خزانه‌داری آمریکا حُرش این است که هنوز مقیاس آن‌قدر بزرگ نیست و ما فقط ایناتپور می‌کنیم. فرشان این است که ما علاقه‌ای به این مکانیسم نداریم؛ اما این حُرش است؛ اما آن‌قدر بزرگ نیست که ما درباره آن حساس باشیم. عده‌ای هم نظرشان این است که بالاخره زمانی عمر دلار هم به پایان می‌رسد و شاید این مکانیسم بتواند جایگزین باشد. فعلا دیدگاه‌ها متفاوت است. آنچه در رسانه‌ها گفته شده، این است که ظرفیت بازار و حجم بازار ارز دیجیتال آن‌قدر بزرگ نیست که تهدیدی به حساب بیاید و بیشتر بازار را ماتپبور می‌کنند تا اینکه بخواهند برای مقابله با آن، ورود کنند. به‌رحال ابزاری است که گفته می‌شود با حذف بانک‌های مرکزی و ساختار موجود، عملا جهان مالی دیگری را شکل خواهد داد. یعنی فرم دیگری از مبادلات مالی می‌تواند شکل بگیرد که کاملا غیرمتمرکز و مبتنی بر تکنولوژی است.

ادامه در صفحه ۵

یادداشت

نیپوستن به FATF خود تحریمی است

علیرضا محجوب
نماینده مردم تهران در مجلس

● اگر به FATF نپیوندیم، در واقع دچار خودتحریمی شده‌ایم. این تعبیری است که از تصویب‌نشدن لوائح مرتبط با FATF دارند. ملحق‌نشدن به الزامات بین‌المللی کم‌هزینه نیست، چنانچه این‌س لوائح در مجمع تشخیص مصلحت نظام رای نیاورد، سایر کشورها به‌سادگی به ما فشار می‌آورند. این موضوع بارها امتحان شده و به نظر می‌رسد مقامات کشورمان دراین‌باره توجیه هستند.

باید کاملا با مراقبت وارد گروه ویژه اقدام مالی شویم. اینکه ما کورکورانه وارد شویم و هرچه را که می‌گویند امضا کنیم کار غلطی است. همچنین اینکه بگوییم همه در حال توطئه علیه ما هستند و فقط هدفشان ما هستیم، نوهم بوده و این هم غلط است.

کشوری مانند پاکستان که هیچ مشکلی هم با آمریکا ندارد و رابطه خوبی با این کشور دارد، جزء کشورهایی است که در لیست FATF قرار دارد؛ زیرا گفته می‌شود این کشور به‌صراحت از گروه طالبان حمایت می‌کند، منابع مالی این گروه در پاکستان است و دولت پاکستان هم کوششی برای حل این مشکل انجام نداده است.

شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت نظام حق دارند مطابق اختیارانشان درباره این لوائح اعلام نظر کنند. مجمع باید تصمیمی که به صلاح جامعه و کشور است، بگیرد و بر اساس آنچه که مصلحت اقتضا می‌کند، رای بدهند. آمریکا در پی آن است که از نظر اقتصادی به ایران فشار بیاورد و ملحق‌نشدن به FATF، بهانه‌ای دست آمریکایی‌ها می‌دهد که دراین‌باره جسورتر شوند.

در زمینه لوائح FATF باید فایده و زیان خودمان را در نظر بگیریم. اگر زیانمان بزرگ است، نباید آن را انجام دهیم، ولی اگر فایده ما بزرگ‌تر از زیانمان است، باید این لوائح را تصویب کنیم.

خبر ویژه

اجرای ۴۰ هزار پروژه زیربنایی و اقتصادی در مناطق محروم کشور

● رئیس ستاد اجرایی فرمان حضرت امام(ره) از اجرای ۴۰ هزار پروژه زیربنایی و اقتصادی با سرمایه‌گذاری ۵۰هزارمیلیاردتومانی در مناطق محروم کشور خبر داد و گفت: در هفت ماه اخیر ۸۲ هزار شغل مستقیم و غیرمستقیم در مناطق محروم کشور ایجاد شده است. محمد مخبر در آیین شکرگزاری بهره‌برداری از ۴۱ هزار اشتغال مستقیم، در جمع خبرنگاران افزود: این ۴۰ هزار پروژه محرومیت‌زدایی عمرانی با ۲۸ عنوان در عرصه‌های کشاورزی، آب و فاضلاب، سلامت و بهداشت، آموزش، فرهنگی، ورزشی و… به بهره‌برداری خواهند رسید. او گفت: در سال‌های اخیر بیش از ۴۰ هزار پروژه زیربنایی و اقتصادی با سرمایه‌گذاری ۵۰هزارمیلیاردتومانی اجرا شده که سهم ستاد در این طرح‌ها ۱۲ درصد بوده و همه این پروژه‌ها از منابع مردم ساخته شده یا در حال اجراست. برای مثال، تاکنون هزارو ۵۵۰ مدرسه، هزارو ۲۰۰ مرکز فرهنگی، ۳۰ هزار واحد مسکونی، ۱۱ باب بیمارستان (دو هزارو ۵۰۰ تخت بیمارستان)، ۱۵۹ مرکز جامع بهداشتی و… به بهره‌برداری رسیده است. مخبر با اشاره به کمک به حدود ۱۰ هزار زوج ناباور در مناطق محروم اظهار کرد: مهر سال جاری حدود ۳۰۰ هزار لوازم‌التحریر برای مناطق محروم ارسال شد. رئیس ستاد اجرایی امام با بیان اینکه در هفت ماه اخیر بالغ بر ۴۱ هزار شغل در مناطق محروم ایجاد شده است، گفت: علاوه بر این۴۱ هزار شغل غیرمستقیم نیز به واسطه این تعداد اشتغال‌زایی مستقیم ایجاد شده است. مخبر با انتقاد از میزان کم صید ماهی (دوهم درصد) اظهار کرد: صنایع آب‌بر کشور را به مراکز که آب نیست، برده‌ایم و آب شرب مردم را به این صنایع می‌دهیم. در استان‌های شریب‌باز، ماینکین بارندگی هزارو ۳۰۰ میلی‌متر را داریم که وسعت این استان‌ها به اندازه هلند است. در این کشور سالانه ۸۵ میلیارد دلار درآمد از کشاورزی دارند و ما ۴۰ میلیون دلار. ۳۵ درصد درآمد برخی کشورها مانند کره و چین از محل شش‌سازی تأمین می‌شود، اما ما کاری در این زمینه انجام نداده‌ایم. وی تاکید کرد: هر تشکیلات خصوصی که یک درصد تا صد درصد شرکت‌های ستاد را بخواهد، آماده‌ایم شرکت‌ها را واگذار کنیم. هدف ما درآمدزایی نبوده و حل مشکل مردم بوده است. برای سال آینده ۴۰ هزار شغل مستقیم را به ۷۰ هزار شغل خواهیم رساند. در این مراسم، تعدادی از کارآفرینان برتر در حوزه‌های مختلف ازجمله طرح‌های اجتماع‌محور به تشریح فعالیت‌های اشتغال‌زایی با همکاری ستاد اجرایی فرمان امام پرداختند. در حاشیه این مراسم نیز نمایشگاه جانبی با حضور کارآفرینان استان‌های مختلف کشور که با کمک بنیاد برکت به عرصه اشتغال و تولید رسیده‌اند، برقرار است.